

[Kryger.]

sal, men jeg vil samtidig gøre det ærede medlem opmærksom på, at det, vi navnlig vil understrege i dette tilfælde, er, at de udgifter, som ville følge af det ærede partis forslag, hvis det blev vedtaget, er udgifter, som dansk ungdom ville komme til at være med til at betale fremover gennem de byrder, de ville medføre. Jeg tror nok, jeg tør sige, at således som landet ligger i øjeblikket, vil det vist ikke være heldigt at tage forskud på opgaver, som man i realiteten ikke magter.

Det var egentlig underligt at høre det ærede medlems første indlæg. Jeg hæftede mig navnlig ved een ting; og det var det ærede medlems omtale af de store byrder, der blev lagt på ungdommen; bl. a. nævnte det ærede medlem militærtjenestetiden. Det var mærkværdigt, at det ærede medlem ikke havde råd til her fra denne talerstol samtidig at sige til den kommunistiske ungdom, at de lande, som er under kommunistisk kontrol, har en betydeligt længere tjenestetid, og at man der militært set stiller betydelig større krav til ungdommen, end der stilles til dansk ungdom.

Når det ærede medlem hævdede, at tallene viste, at lærlingenes antal ikke var i tilbagegang, så vil jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at befolkningstallet i de senere år er steget. Der er en helt anden ting, man skal være opmærksom på, og som det ærede medlem ikke må glemme, når han kommer ind på at nævne tal; han må se på, hvorledes de faktiske forhold ligger i dag. Sammenligner man forholdene i 1939 med forholdene i 1950 indenfor mange af de betydelige håndværkergrupper, vil man se, at der er en tydelig tilbagegang; antallet af udlærte håndværkere er ikke så stort, som det ærede medlem vil forsøge på at fortælle. Og hvorfor? Jeg nævnte ikke noget om landhåndværkere i min første tale; jeg nævnte håndværksmestre i almindelighed, og det er også dem, jeg regner med i øjeblikket. Jeg regner med, at de har været sig deres ansvar bevidst, selvom de har været vidende om, at den lærlingelov, vi i øjeblikket arbejder under, er et så alvorligt og et så dybtgående indgreb i en håndværksmesters rettigheder, at det er med meget stor betænkelighed, man i det hele taget antager en lærling. Hvorfor gør man det så? Man gør det, fordi man er en samvittighedsfuld borger i sit land; man er klar over, at uden tilvækst vil et fag simpelthen uddø, og derfor påtager man sig disse byrder. Jeg kan imidlertid forsikre det ærede medlem om, at

hvis det, det ærede medlem tænker sig, skulle blive til virkelighed, vil der i hvert fald i lang tid fremover ikke skabes nogen tænkelig mulighed for, at tilvæksten i de unges rækker vil gå ind i den faglige håndværkeruddannelse.

Til slut vil jeg gerne omtale et spørgsmål, som fra anden side er omtalt i dag, nemlig bosætningslånene. Hvad er det egentlig, man tænker på med disse bosætningslån? Man tænker vel ikke på — sådan har jeg i hvert fald ikke forstået det, og jeg tror heller ikke, det kan være det ærede medlems mening —, at staten nu skulle til at dele indbo ud sådan i al almindelighed? Hvad er det så egentlig, man vil? Man vil fremskaffe bosætningslån til en billig rente. Men har det ærede medlem gjort sig nogen tanker om, hvad denne billige rente egentlig vil betyde? Mens det ærede medlem var på talerstolen, forsøgte jeg at regne ud, hvilket tal det drejer sig om. Jeg er kommet til det resultat, at oprettelsen af et hjem i en 2 værelses lejlighed for et ungt par vil betyde en udgift på sådan noget som 3 500 kr., hvoraf de 500 kr. går til køkkenudstyr og de 3 000 til møbler. Hvad vil rentebesparelsen nu blive ved at tage statslån? Hvis man regner med, at beløbet skal afdrages over 2—2½ år, bliver renteudgiften, hvis man køber sit indbo på normal købekontrakt, ca. 220 kr., udregnet efter 6 pct. Gennemfører man den ordning, som man tænker sig: at staten skulle yde lån til 2 pct., bliver renteudgiften ca. 96 kr. Der bliver altså med andre ord på rentekontoen en besparelse på 124 kr. Jeg tror ikke, at unge, som tænker sig lidt om, ønsker at få hele dette maskineri sat i sving.

Gottschalk-Hansen: Jeg finder ingen anledning til at forlænge denne diskussion yderligere, da resultatet allerede er givet. Jeg vil gerne overfor enkelte af de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremførte, komme med nogle svarbemærkninger.

Det ærede medlem imødegik, hvad jeg havde sagt om, at lærlingenes arbejdstid var uløseligt knyttet til de uddannede organiserede arbejders. Det er formentlig det ærede medlem bekendt, at langt det meste arbejde, der udføres her i landet, er akkordarbejde, og på det område må lærling og svend uvægerligt følge hinanden i arbejdstiden.

Endvidere sagde det ærede medlem, at der ikke er fastsat nogen bestemt tidsfrist for problemernes løsning. Ja, men så er